Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) judecător Holevițcaia L.

Dosarul nr. 3a-925/25
2-23042375-02-3a-17032025

D E C I Z I E

16 iunie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae
Grefier Goncear Violeta

examinând, în ședință publică, cererea de apel depusă de Ministerul Finanțelor împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 iulie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Lozan Grigorii împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedură prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La 22 martie 2023, Lozan Grigorii a înaintat acțiune de contencios administrativ în contradictoriu cu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, solicitând:

- anularea integrală a deciziei Ministerului Finanțelor nr.04-06/167 din 2 martie 2023, adoptată în procedura prealabilă.
- obligarea Ministerului Finanțelor să emită actul administrativ individual favorabil prin care să fie dispusă achitarea compensației în cadrul Programului de stat „Prima Casă” pentru angajații din sectorul public, începând cu luna ianuarie 2023, deoarece nu a intervenit nici o situație în care ar putea fi stopată alocarea compensației;

În motivarea acțiunii, Lozan Grigorii a indicat că, la 19 ianuarie 2021, fiind beneficiar al Programului de stat „Prima Casă” și angajat în cadrul Procuraturii Republicii Moldova, a depus cererea electronică nr. CR2-5469 privind acordarea compensației destinate angajaților din sectorul public. Cererea a fost aprobată la 25 februarie 2021, iar compensația i-a fost achitată lunar până în decembrie 2022 inclusiv.

A menționat că, la 30 noiembrie 2022, raporturile sale de serviciu cu Procuratura Republicii Moldova au încetat, în temeiul ordinului nr. 2093-p din 28 noiembrie 2022, iar la 5 decembrie 2022, prin ordinul nr. 397p din aceeași dată, a fost angajat în cadrul Oficiului Avocatului Poporului. Întrucât noul angajator este, de asemenea, o autoritate publică, a susținut că și-a păstrat eligibilitatea pentru acordarea compensației, informând Ministerul Finanțelor despre noua angajare.

Cu toate acestea, la 20 ianuarie 2023, a recepționat prin poșta electronică o notificare prin care Ministerul Finanțelor l-a informat despre stoparea finanțării cererii nr. CR2-5469, ca urmare a încetării raporturilor de serviciu cu angajatorul. Ulterior, prin notificarea din 25 ianuarie 2023, i s-a solicitat restituirea sumei de 950 lei, reprezentând compensația acordată pentru decembrie 2022.

Nefiind de acord cu aceste măsuri, la 25 ianuarie 2023, a depus o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei de stopare a finanțării și a solicitării de restituire a mijloacelor financiare, precum și emiterea unui act administrativ individual favorabil privind acordarea în continuare a compensației, începând cu ianuarie 2023. Prin decizia nr. 04-06/167 din 2 martie 2023, Ministerul Finanțelor a respins cererea prealabilă, invocând faptul că angajarea la Oficiul Avocatului Poporului nu a avut loc în ziua imediat următoare încetării raporturilor de serviciu anterioare, precum și neinformarea ministerului despre modificarea raporturilor de muncă.

Reclamantul a susținut că această interpretare contravine pct. 24 subpct. 1) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 567 din 20 iunie 2018, care exceptează de la încetarea alocării compensației situația angajării, transferării sau detașării beneficiarului la o altă autoritate publică ori instituție publică eligibilă. A arătat că regulamentul nu condiționează aplicarea acestei excepții de angajarea în ziua imediat următoare, iar în cazul său întreruperea dintre cele două angajări a constituit numai două zile lucrătoare.

Referindu-se la pct. 25 și 27 din Regulament, a argumentat că obligația de informare a Ministerului Finanțelor urmărește evitarea acordării nejustificate a compensațiilor persoanelor care nu mai întrunesc condițiile de eligibilitate. În opinia sa, întrucât s-a angajat într-o altă autoritate publică eligibilă, nu a intervenit o situație care să justifice stoparea finanțării sau restituirea compensației pentru decembrie 2022. Totodată, a invocat termenul de cinci zile lucrătoare prevăzut pentru informarea ministerului în susținerea argumentului că întreruperea de două zile lucrătoare nu putea determina încetarea compensației.

De asemenea, reclamantul a invocat motivarea insuficientă a deciziei contestate, susținând că aceasta nu cuprinde circumstanțe de fapt, probe și considerente juridice care să justifice respingerea cererii prealabile, contrar cerințelor art. 118–120 din Codul administrativ. A criticat și modalitatea comunicării notificărilor prin poșta electronică, arătând că acestea nu purtau semnătura electronică a persoanei responsabile, astfel cum, în opinia sa, impune art. 110^1 alin. (1) din același cod.

În susținerea menținerii eligibilității sale, a mai indicat că Ministerul Finanțelor a aprobat ulterior o nouă cerere de acordare a compensației, finanțarea acesteia fiind reluată începând cu 1 martie 2023. A apreciat că această împrejurare confirmă îndeplinirea condițiilor pentru acordarea compensației și caracterul nejustificat al stopării finanțării cererii inițiale.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 20, art. 110^1 alin. (1), art. 118 alin. (1)-(3), art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) lit. f), art. 189 alin. (1), art. 191 alin. (1), art. 195, 196 alin. (1), art. 206 alin. (1) lit. a) și b), art. 208 alin. (3), art. 209 alin. (1), art. 211, 212 și art. 224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, art. 85 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, precum și pe dispozițiile Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 567 din 20 iunie 2018.

Ulterior, reclamantul și-a concretizat pretențiile prin cererea din 10 iulie 2024, solicitând anularea notificării Ministerului Finanțelor din 20 ianuarie 2023 privind stoparea acordării compensației în cadrul Programului de stat „Prima Casă” și a notificării din 25 ianuarie 2023 privind restituirea compensației acordate pentru luna decembrie 2022, cu obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual favorabil. În rest, reclamantul a menținut integral pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată.

<u>Hotărîrea instanței de fond ce constituie obiectul apelului.</u>

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 iulie 2024 a fost admisă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Lozan Grigorii.

S-au anulat actele administrative individuale defavorabile - notificarea de stopare a finanțării din 20.01.2023 și notificarea de restituire a compensației în cadrul Programului de stat „Prima Casă” și decizia adoptată în procedura prealabilă - decizia nr.04-06/167 din 02.03.2023, prin care cererea prealabilă a fost respinsă și s-a obligat Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil reclamantului Grigorii Lozan privind achitarea compensației în cadrul Programului de stat „Prima Casă” pentru luna decembrie 2022.

<u>Calea de atac exercitată:</u>

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 august 2024, Ministerul Finanțelor a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din

25 iulie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de Lozan Grigorii.

La 24 ianuarie 2025, Ministerul Finanțelor a prezentat instanței de apel motivarea cererii de apel.

În motivarea apelului, Ministerul Finanțelor a indicat că prima instanță a interpretat eronat prevederile Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 567/2018, în redacția aplicabilă raportului juridic litigios, ajungând neîntemeiat la concluzia ilegalității stopării compensației și a solicitării de restituire a sumei achitate pentru decembrie 2022.

Apelantul a relatat că Lozan Grigorii a solicitat acordarea compensației la 19 ianuarie 2021, fiind angajat în cadrul Procuraturii Republicii Moldova. La 10 ianuarie 2023, Ministerul Finanțelor a recepționat scrisoarea Procuraturii nr. 20-1d/23-08 din 9 ianuarie 2023, prin care a fost informat despre încetarea raporturilor de serviciu cu reclamantul începând cu 30 noiembrie 2022. Totodată, la 6 ianuarie 2023, reclamantul a prezentat documentele care confirmau angajarea sa, din 5 decembrie 2022, în funcția de consultant superior în cadrul Direcției prevenirea torturii a Oficiului Avocatului Poporului.

Invocând pct. 24 subpct. 1), pct. 25 și 27 din Regulament, Ministerul Finanțelor a susținut că încetarea raporturilor de serviciu determină încetarea alocării compensației, cu excepțiile prevăzute de cadrul normativ, iar beneficiarul și angajatorii au obligația de a informa ministerul despre modificarea raporturilor de serviciu în termen de cinci zile lucrătoare. În cazul neanunțării situațiilor care au ca efect încetarea alocării compensației, sumele achitate ulterior urmează să fie restituite benevol sau silit.

În opinia apelantului, întrucât raporturile de serviciu cu Procuratura au încetat la 30 noiembrie 2022, iar angajarea la Oficiul Avocatului Poporului a intervenit la 5 decembrie 2022, fără a exista continuitate între cele două angajări și fără informarea ministerului în termenul prevăzut, stoparea finanțării și solicitarea restituirii compensației de 950 lei pentru decembrie 2022 au fost justificate. A precizat că decizia de respingere a cererii prealabile cuprinde circumstanțele de fapt și temeiurile de drept care au fundamentat măsurile contestate.

Ministerul Finanțelor a mai menționat că, la 31 ianuarie 2023, reclamantul a depus o nouă cerere de acordare a compensației, înregistrată cu nr. CR2-11092, care a fost validată la 8 februarie 2023 și acceptată spre finanțare la 20 februarie 2023, plata fiind efectuată începând cu martie 2023. De asemenea, a arătat că, ulterior, reclamantul a încetat raporturile de serviciu cu Oficiul Avocatului Poporului la 19 august 2024 și s-a angajat la Agenția Servicii Publice la 20 august 2024, în următoarea zi lucrătoare, situație care nu a determinat stoparea finanțării.

Apelantul a criticat concluzia potrivit căreia întreruperea de două zile lucrătoare nu afectează acordarea compensației, susținând că aceasta permite alocarea nejustificată a mijloacelor bugetare pentru o perioadă în care persoana nu

activează într-o autoritate publică. A argumentat că interpretarea reținută de prima instanță ar putea conduce la menținerea compensației inclusiv în cazul unei reangajări după un an sau mai mult, deși, în perioada respectivă, persoana nu întrunește calitatea de beneficiar definită la pct. 2 din Regulament.

În consecință, Ministerul Finanțelor a susținut că hotărârea contestată este neîntemeiată și a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

<u>Poziția intimatului pe marginea apelului:</u>

Partea intimată a fost notificată despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia.

Astfel, la 30 martie 2026, Lozan Grigorii a depus referință asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 iulie 2024.

<u>Admisibilitatea apelului:</u>

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 20 august 2024, Ministerul Finanțelor a declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 iulie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, *apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.*

Din materialele cauzei rezultă că, la caz, dispozitivul hotărîrii instanţei de fond a fost pronunţat public la 25 iulie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 20 august 2024 (f.d.51-52), prin urmare Completul judiciar constată că, apelul declarat a fost depus în interiorul termenului legal.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.*

În speță, hotărîrea motivată a fost notificată părții apelante la data de 30 decembrie 2024 (f.d.65), iar motivarea apelului a fost depusă la 24 ianuarie 2025, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*”.

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel și motivarea apelului au fost semnate de ministrul finanțelor, Belous Victoria.

În astfel de circumstanțe, în temeiul reglementărilor prevăzute la art. 232-233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

<u>Argumentele părților în cadrul judecării apelului:</u>

În cadrul ședinței de judecată, în instanța de apel, reprezentantul Ministerului Finanțelor, Zgherea Gheorghe a susținut argumentele invocate în cererea de apel și a pledat pentru admiterea acestuia, în sensul declarat.

Intimatul, Lozan Grigorii, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, fiind legal citat, nu s-a prezentat, astfel, Completul judiciar, conducându-se de prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, a dispus examinarea cauzei în lipsa părții intimate, care a fost citată legal cu privire la timpul și locul examinării cauzei.

<u>Aprecierea instanței de apel:</u>

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, *„examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul”.*

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, *„instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces”.*

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, *„instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege”.*

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *„hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Concluziile privind circumstanţele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 Cod de procedură civilă, iar în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres, obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*Hiro Balani v. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43*).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În conformitate cu prevederile art. 195 al Codului administrativ, *„procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171”.*

Potrivit dispoziţiilor art.130 alin.(1) Codul de procedură civilă, *„instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea*

multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”.

În temeiul art.240 alin.(1) Codul de procedură civilă, *„la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”.*

Astfel, instanţa de apel verificând în raport cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că**,** la 19 ianuarie 2021, Lozan Grigorii, fiind angajat în cadrul Procuraturii Republicii Moldova și participant la Programul de stat „Prima Casă”, a depus cererea electronică nr. CR2-5469 privind acordarea compensației destinate angajaților din sectorul public. Cererea a fost aprobată la 25 februarie 2021, iar compensația i-a fost acordată lunar până în decembrie 2022 inclusiv.

Prin ordinul nr. 2093-p din 28 noiembrie 2022, raporturile de serviciu ale reclamantului cu Procuratura Republicii Moldova au încetat începând cu 30 noiembrie 2022. Ulterior, prin ordinul nr. 397p din 5 decembrie 2022, Lozan Grigorii a fost numit în funcția de consultant superior în cadrul Direcției prevenirea torturii a Oficiului Avocatului Poporului. Astfel, între încetarea raporturilor de serviciu cu fostul angajator și angajarea în cadrul noii autorități publice a existat o întrerupere de două zile lucrătoare.

La 6 ianuarie 2023, Ministerul Finanțelor a recepționat scrisoarea reclamantului din 4 ianuarie 2023, însoțită de certificatul nr. 02-14/1 din 3 ianuarie 2023, eliberat de Oficiul Avocatului Poporului, și de ordinul de numire în funcție nr. 397p din 5 decembrie 2022, prin care a fost informat despre noua angajare. De asemenea, la 10 ianuarie 2023, ministerul a recepționat scrisoarea Procuraturii Republicii Moldova nr. 20-1d/23-08 din 9 ianuarie 2023 privind încetarea raporturilor de serviciu cu Lozan Grigorii începând cu 30 noiembrie 2022.

Prin notificarea expediată la 20 ianuarie 2023 prin poșta electronică, Ministerul Finanțelor l-a informat pe reclamant despre stoparea finanțării cererii nr. CR2-5469, invocând încetarea raporturilor de serviciu cu angajatorul. Printr-o notificare ulterioară, din 25 ianuarie 2023, autoritatea i-a solicitat restituirea în bugetul de stat a sumei de 950 lei, reprezentând compensația acordată pentru decembrie 2022.

La 25 ianuarie 2023, Lozan Grigorii a depus o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea măsurilor de stopare a finanțării și de recuperare a compensației,

precum și emiterea unui act administrativ individual favorabil privind acordarea în continuare a compensației, începând cu ianuarie 2023.

Între timp, la 31 ianuarie 2023, reclamantul a depus o nouă cerere de acordare a compensației, înregistrată cu nr. CR2-11092. Aceasta a fost validată la 8 februarie 2023 și acceptată spre finanțare la 20 februarie 2023, achitarea compensației fiind reluată începând cu martie 2023.

Prin decizia nr. 04-06/167 din 2 martie 2023, Ministerul Finanțelor a respins cererea prealabilă.

La 22 martie 2023, Lozan Grigorii a înaintat prezenta acțiune în instanța de contencios administrativ.

Admisibilitatea acțiunii:

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

La caz, identificînd obiectul acțiunii, pornind de la stabilirea și analiza scopului urmărit de reclamant prin cerințele formulate, Completul judiciar menționează că reclamantul a formulat o acțiune în obligare.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii, sediul autorității publice pîrîte și avînd în vedere prevederile art.191 alin. (1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), ulterior (sediul Centru), or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Instanța de apel atestă că, notificarea Ministerului Finanțelor din 20 ianuarie 2023 privind stoparea finanțării cererii nr. CR2-5469 și notificarea din 25 ianuarie 2023 privind restituirea compensației în sumă de 950 lei, acordate pentru decembrie 2022, reprezintă acte administrative individuale defavorabile reclamantului, deoarece prima întrerupe acordarea unui avantaj de care acesta beneficia, iar cea de-a doua îi impune o obligație de restituire a mijloacelor financiare. Aceste măsuri, menținute prin decizia nr. 04-06/167 din 2 martie 2023, adoptată în procedura prealabilă, afectează nemijlocit situația juridică a reclamantului, care revendică vătămarea dreptului său de a beneficia în continuare de compensație în cadrul Programului de stat „Prima Casă”, fiind astfel îndreptățit să solicite controlul judecătoresc al legalității lor.

Articolul 19. *Cererea prealabilă*

Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

Articolul 208. *Respectarea procedurii prealabile*

(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

Articolul 165. *Termenul pentru depunerea cererii prealabile*

(1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Dacă autoritatea publică nu soluționează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

La caz se atestă că, reclamantul a respectat procedura prealabilă, întrucât, la 25 ianuarie 2023, a depus la Ministerul Finanțelor o cerere prealabilă prin care a contestat notificarea din 20 ianuarie 2023 privind stoparea finanțării și notificarea din 25 ianuarie 2023 privind restituirea compensației, solicitând anularea acestora și emiterea unui act administrativ individual favorabil privind acordarea în continuare a compensației, începând cu ianuarie 2023. Cererea prealabilă a fost depusă în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art. 165 alin. (1) din Codul administrativ și a fost respinsă prin decizia Ministerului Finanțelor nr. 04-06/167 din 2 martie 2023. Prin urmare, condiția respectării procedurii prealabile, prevăzută de art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, este îndeplinită.

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.

Completul judiciar statuează că acțiunea înaintată de Lozan Grigorii la 22 martie 2023 a fost depusă în interiorul termenului legal de 30 de zile de la comunicarea, la 2 martie 2023, a deciziei Ministerului Finanțelor nr. 04-06/167, adoptate în procedura prealabilă, fiind respectate prevederile art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

<u>Cu referire la fondul acțiunii:</u>

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ

individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

Fiind învestită cu competența de soluționare a prezentului litigiu ca instanță de fond, Judecătoria Chișinău (sediul Centru) prin hotărîrea din 25 iulie 2024, a admis acțiunea depusă de Lozan Grigorii.

A anulat actele administrative individuale defavorabile - notificarea de stopare a finanțării din 20.01.2023 și notificarea de restituire a compensației în cadrul Programului de stat „Prima Casă" și decizia adoptată în procedura prealabilă - decizia nr.04-06/167 din 02.03.2023, prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

A obligat Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova să emită actul administrativ individual favorabil reclamantului Grigorii Lozan privind achitarea compensației în cadrul Programului de stat „Prima Casă" pentru luna decembrie 2022.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, apreciază hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 iulie 2024, ca fiind legală și întemeiată, iar alegațiile părții apelante ca neîntemeiate din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Cu raportare la speța în cauză, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că potrivit pct. 2 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 567 din 20 iunie 2018, (în redacția în vigoare la modificarea raporturilor de serviciu ale reclamantului, în noiembrie–decembrie 2022), beneficiar este „*persoană fizică participantă în cadrul Programului de stat «Prima casă», în conformitate cu Legea nr. 293 din 21 decembrie 2017 privind unele măsuri în vederea implementării Programului de stat «Prima casă», care este angajatul unei autorități publice/instituții publice și care beneficiază de compensație în condițiile stabilite de prezentul Regulament*".

Potrivit pct. 23 din același Regulament, (în redacția în vigoare la acordarea compensației pentru decembrie 2022 și la stoparea finanțării în ianuarie 2023), „*Transferul compensației se efectuează lunar, pe parcursul anului bugetar, de către Ministerul Finanțelor, direct la contul utilizat de către beneficiar la instituția creditară pentru decontările aferente creditului ipotecar*".

Potrivit pct. 27 teza întâi din Regulament, (în redacția în vigoare la modificarea raporturilor de serviciu ale reclamantului și la emiterea actelor administrative contestate), „*Autoritățile publice/instituțiile publice, precum și beneficiarii de compensații sunt responsabili de informarea, în termenul stabilit de prezentul Regulament, a Ministerului Finanțelor despre modificarea raporturilor de serviciu cu beneficiarii compensațiilor și/sau despre acordarea beneficiarului a compensațiilor pentru chiria spațiului locativ*".

Conform art. 21 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, (în redacția în vigoare la emiterea notificărilor din 20 și 25 ianuarie 2023 și a deciziei asupra cererii prealabile din 2 martie 2023), „*Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie*

să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege".

Potrivit art. 29 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, (în redacția în vigoare la emiterea actelor administrative contestate, în ianuarie–martie 2023), „*Orice măsură întreprinsă de autorităţile publice prin care se afectează drepturile sau libertăţile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporţionalităţii. O măsură întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autorităţile publice este una rezonabilă dacă ingerinţa produsă prin ea nu este disproporţională în raport cu scopul urmărit*".

În conformitate cu pct. 24 subpct. 1) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 567 din 20 iunie 2018, (în redacția în vigoare la încetarea raporturilor de serviciu cu Procuratura Republicii Moldova, la 30 noiembrie 2022, și la angajarea în cadrul Oficiului Avocatului Poporului, la 5 decembrie 2022), „*Încetarea alocării compensaţiei va surveni din moment ce beneficiarul: 1) a încetat raporturile de serviciu cu angajatorul în orice circumstanţe, cu excepţia angajării/transferării/detaşării la altă autoritate publică/instituţie publică eligibilă, a participării la diverse forme de dezvoltare profesională organizate la iniţiativa sau în interesul autorităţii publice/instituţiei publice pe o perioadă de cel mult un an, precum şi a perioadei concediului de îngrijire a copilului, a unui membru bolnav al familiei şi a copilului cu dizabilităţi*".

Conform pct. 25 din același Regulament, (în redacția în vigoare la modificarea raporturilor de serviciu ale reclamantului, în noiembrie–decembrie 2022), „*Despre situaţiile prevăzute în punctul 24, în urma cărora ar putea fi stopat transferul compensaţiei, angajatorii cu care încetează şi cu care apar raporturi noi de serviciu şi beneficiarul de compensaţie vor informa în scris Ministerul Finanţelor în termen de 5 zile lucrătoare de la apariţia acestor situaţii*".

Totodată, potrivit pct. 27 teza a doua din Regulament, (în redacția în vigoare la emiterea notificării din 25 ianuarie 2023 privind restituirea compensației și a deciziei din 2 martie 2023 asupra cererii prealabile), „*Dacă beneficiarul nu anunţă Ministerul Finanţelor despre situaţiile ce au ca efect încetarea alocării compensaţiei, compensaţiile achitate ulterior vor fi restituite benevol de beneficiar sau silit în modul prevăzut în Regulamentul de implementare a Programului de stat «Prima casă», aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 202/2018*".

La caz, obiect al controlului judecătoresc îl constituie legalitatea notificării Ministerului Finanțelor din 20 ianuarie 2023 privind stoparea finanțării cererii nr. CR2-5469, a notificării din 25 ianuarie 2023 privind restituirea compensației în

sumă de 950 lei, acordate pentru decembrie 2022, precum și a deciziei nr. 04-06/167 din 2 martie 2023, adoptate în procedura prealabilă, în coroborare cu examinarea temeiniciei pretenției reclamantului privind obligarea Ministerului Finanțelor să emită un act administrativ individual favorabil referitor la acordarea compensației în cadrul Programului de stat „Prima Casă”.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, Completul judiciar reține că divergența dintre părți privește efectele întreruperii de două zile lucrătoare dintre încetarea raporturilor de serviciu ale reclamantului cu Procuratura Republicii Moldova și angajarea acestuia în cadrul Oficiului Avocatului Poporului asupra menținerii compensației acordate în cadrul Programului de stat „Prima Casă”.

Împrejurările referitoare la datele celor două evenimente nu sunt contestate, după cum nu este contestată nici apartenența noului angajator la categoria autorităților publice eligibile.

În acest context, prima instanță a constatat corect că legalitatea măsurilor contestate trebuie apreciată prin aplicarea integrală a pct. 24 subpct. 1) din Regulament, care reglementează atât încetarea alocării compensației ca urmare a încetării raporturilor de serviciu, cât și excepția referitoare la angajarea, transferarea sau detașarea beneficiarului la o altă autoritate publică ori instituție publică eligibilă. Încetarea raporturilor cu fostul angajator nu putea fi examinată izolat de angajarea reclamantului, la 5 decembrie 2022, într-o altă autoritate publică.

În interpretarea coroborată a pct. 2 și pct. 24 subpct. 1) din Regulament, Completul judiciar constată că, în circumstanțele concrete ale cauzei, angajarea reclamantului într-o altă autoritate publică eligibilă, după o întrerupere de două zile lucrătoare, se încadrează în excepția de la încetarea alocării compensației. Redacția aplicabilă nu prevedea că o asemenea întrerupere determină pierderea continuității finanțării.

Interpretarea susținută de Ministerul Finanțelor condiționează aplicarea excepției de angajarea beneficiarului în ziua lucrătoare imediat următoare încetării raporturilor de serviciu anterioare. O asemenea cerință temporală nu era însă formulată expres în redacția normei aplicabile raportului juridic litigios. În consecință, autoritatea trebuia să justifice, prin raportare la conținutul și scopul reglementării, de ce întreruperea concretă de două zile lucrătoare ar exclude situația reclamantului din sfera excepției, iar simpla afirmare a necesității unei continuități absolute nu constituie o justificare suficientă.

Completul judiciar observă că norma enumeră distinct angajarea, transferarea și detașarea la o altă autoritate publică eligibilă. Această enumerare permite aplicarea excepției și în cazul constituirii unui nou raport de serviciu prin angajare, fără ca beneficiarul să fie obligat să recurgă exclusiv la transfer sau detașare pentru păstrarea compensației. Deși această împrejurare nu înseamnă că orice reangajare, indiferent de intervalul scurs, asigură automat continuitatea finanțării, ea impune

examinarea situației concrete, în locul introducerii pe cale interpretativă a unei condiții temporale restrictive care nu rezultă expres din text.

În speță, reclamantul nu a părăsit sectorul public pentru o perioadă îndelungată și nici nu a solicitat acordarea compensației pentru un interval în care ar fi activat într-un domeniu neeligibil. Acesta a încetat raporturile cu Procuratura Republicii Moldova la 30 noiembrie 2022 și a fost angajat la Oficiul Avocatului Poporului la 5 decembrie 2022, după două zile lucrătoare de întrerupere. Prin urmare, prima instanță a reținut întemeiat relevanța noii angajări pentru aplicarea excepției prevăzute de pct. 24 subpct. 1) din Regulament.

Invocarea de către apelant a definiției beneficiarului de la pct. 2 din Regulament nu înlătură această concluzie. Condiția existenței unui raport de serviciu cu o autoritate publică trebuie interpretată împreună cu norma specială care reglementează schimbarea angajatorului. În caz contrar, excepția referitoare la angajarea într-o altă autoritate publică ar fi lipsită de un conținut propriu, iar încetarea raportului anterior ar fi tratată ca temei suficient pentru stopare, fără examinarea împrejurării pe care regulamentul o prevede tocmai ca excepție.

Totodată, compensația are caracter lunar, potrivit pct. 23 din Regulament. Această modalitate de acordare nu justifică, prin ea însăși, plata în orice situație de întrerupere a activității, dar impune autorității să explice de ce pauza de două zile lucrătoare ar determina recuperarea integrală a compensației pentru decembrie 2022 și stoparea finanțării inclusiv pentru lunile ulterioare, în care reclamantul activa în cadrul unei autorități publice eligibile. Ministerul Finanțelor nu a demonstrat că aceste consecințe rezultă dintr-o regulă expresă aplicabilă situației examinate.

Cu referire la neinformarea în termen despre modificarea raporturilor de serviciu, Completul judiciar reține că pct. 25 și pct. 27 din Regulament instituie o obligație de informare atât în sarcina beneficiarului, cât și a autorităților publice implicate. Prin urmare, susținerea reclamantului potrivit căreia noua angajare l-ar fi dispensat de orice obligație de informare nu poate fi acceptată în mod general. Totuși, existența acestei obligații și consecințele nerespectării sale trebuie delimitate de condițiile materiale care determină încetarea dreptului la compensație.

Astfel, pct. 27 teza a doua leagă restituirea compensațiilor de neanunțarea unor situații care au ca efect încetarea alocării acestora. Aplicarea normei presupune stabilirea prealabilă a unei asemenea situații. Întârzierea informării nu poate suplini demonstrarea temeiului material de încetare a compensației și nu transformă automat într-o plată necuvenită orice sumă acordată după modificarea raporturilor de serviciu.

Mai mult, din însăși motivarea apelului rezultă că Ministerul Finanțelor recepționase, la 6 ianuarie 2023, documentele prezentate de reclamant cu privire la angajarea sa la Oficiul Avocatului Poporului, iar la 10 ianuarie 2023 primise informația Procuraturii despre încetarea raporturilor anterioare. În consecință, la emiterea notificărilor din 20 și 25 ianuarie 2023, autoritatea cunoștea ambele

împrejurări și trebuia să le aprecieze împreună. Nu poate fi reținută o lipsă totală de informare, ci, eventual, nerespectarea termenului de comunicare, ale cărei efecte nu se confundă cu pierderea eligibilității.

În același timp, termenul de cinci zile lucrătoare prevăzut de pct. 25 reprezintă un termen pentru informarea Ministerului Finanțelor. Acesta nu poate fi convertit într-un termen legal de reangajare, după cum perioada de cel mult un an referitoare la dezvoltarea profesională nu poate fi extinsă asupra oricărei întreruperi dintre două raporturi de serviciu. Înlăturarea acestor interpretări propuse de reclamant nu afectează însă concluzia primei instanțe, întemeiată pe aplicarea excepției angajării la o altă autoritate publică în circumstanțele concrete ale cauzei.

Nu este convingător nici argumentul apelantului potrivit căruia soluția primei instanțe ar permite menținerea compensației în cazul reangajării după un an sau după o perioadă și mai îndelungată. O asemenea ipoteză nu corespunde faptelor deduse judecății. Recunoașterea aplicabilității excepției într-o situație cu două zile lucrătoare de întrerupere nu echivalează cu recunoașterea unui drept necondiționat la compensație pe durata oricărei perioade de neangajare. Concluzia instanței este circumscrisă succesiunii concrete a raporturilor de serviciu și condițiilor normative aplicabile acesteia.

În ceea ce privește noua cerere nr. CR2-11092, depusă la 31 ianuarie 2023 și acceptată spre finanțare cu reluarea plăților din martie 2023, această împrejurare nu demonstrează, singură, ilegalitatea măsurilor anterioare. Ea confirmă însă că activitatea reclamantului în cadrul Oficiului Avocatului Poporului era compatibilă cu acordarea compensației. Depunerea unei noi cereri pentru reluarea plăților nu echivalează cu acceptarea legalității stopării cererii inițiale și nu înlătură interesul reclamantului de a contesta recuperarea sumei de 950 lei.

Nici schimbarea ulterioară a angajatorului, din august 2024, nu constituie un argument determinant pentru legalitatea măsurilor emise în ianuarie-martie 2023. Faptul că, într-o situație ulterioară, reangajarea s-a realizat în următoarea zi lucrătoare și finanțarea a fost menținută nu dovedește că această condiție temporală rezulta obligatoriu din norma aplicabilă situației litigioase.

Sub aspectul proporționalității, protejarea mijloacelor bugetare reprezintă un scop legitim al activității Ministerului Finanțelor. Realizarea acestui scop presupune însă stabilirea caracterului necuvenit al plăților și aplicarea unor măsuri corespunzătoare situației individuale. În speță, autoritatea nu a justificat suficient de ce întreruperea de două zile lucrătoare, urmată de angajarea într-o altă autoritate publică eligibilă, impunea recuperarea întregii compensații lunare și stoparea finanțării, în locul aplicării excepției prevăzute de regulament.

Prin urmare, prima instanță a constatat corect că Ministerul Finanțelor a atribuit întreruperii dintre cele două angajări un efect de încetare a compensației fără o justificare normativă suficientă și fără aprecierea corespunzătoare a excepției incidente. Criticile apelantului nu răstoarnă concluzia privind nelegalitatea

notificărilor contestate și a deciziei prin care acestea au fost menținute în procedura prealabilă.

Totodată, Completul judiciar reține că anularea măsurii de stopare a finanțării înlătură temeiul juridic al întreruperii acordării compensației și implică restabilirea situației anterioare a beneficiarului, inclusiv regularizarea și achitarea compensațiilor aferente perioadei în care plata a fost întreruptă în baza actului anulat, în condițiile menținerii eligibilității și cu luarea în considerare a sumelor deja achitate.

În susținerea acestei concluzii, Completul judiciar are în vedere și principiile desprinse din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la protecția intereselor patrimoniale rezultate din acordarea prestațiilor bănești. În cauza *Moskal împotriva Poloniei*, nr. 10373/05, hotărârea din 15 septembrie 2009, §§ 49-52 și 73, Curtea a subliniat că ingerința autorităților în exercitarea unui drept patrimonial trebuie să fie legală și să păstreze un just echilibru între interesul general și protecția drepturilor persoanei. Deși autoritățile pot corecta acordarea nejustificată a unor prestații, protejarea resurselor publice nu le dispensează de obligația examinării proporționalității măsurii și a sarcinii impuse beneficiarului.

De asemenea, în cauza *Čakarević împotriva Croației*, nr. 48921/13, hotărârea din 26 aprilie 2018, §§ 80-90, Curtea a evidențiat necesitatea aprecierii tuturor circumstanțelor relevante atunci când se solicită restituirea unor prestații deja încasate, inclusiv a conduitei beneficiarului, a responsabilității autorităților și a consecințelor recuperării. Aceste considerente nu consacră imposibilitatea restituirii prestațiilor necuvenite, ci impun o examinare individualizată a justificării ingerinței.

Fără a identifica situația reclamantului cu împrejurările particulare ale cauzelor menționate, Completul judiciar reține relevanța acestor principii pentru examinarea măsurilor contestate. În speță, interesul protejării mijloacelor bugetare nu putea justifica, prin simpla sa invocare, recuperarea compensației lunare și stoparea finanțării. Era necesară demonstrarea unui temei legal suficient pentru aceste măsuri, cu luarea în considerare a angajării reclamantului într-o altă autoritate publică eligibilă după două zile lucrătoare și a informațiilor de care ministerul dispunea la emiterea notificărilor. În lipsa acestei justificări, argumentul utilizării prudente a resurselor publice nu înlătură nelegalitatea constatată a actelor administrative contestate.

În concluzie, Completul judiciar constată că prima instanță a elucidat corect circumstanțele relevante, a apreciat probele în ansamblul și interconexiunea lor și a aplicat corespunzător normele de drept material și procedural. Argumentele apelantului repetă, în esență, poziția exprimată în fața primei instanțe, fără a demonstra existența unor erori de fapt sau de drept capabile să determine casarea hotărârii.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost

demonstrată, iar argumentele invocate de către Ministerul Finanțelor poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Completul judiciar notează că dosarul nu conţine vreun element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de Ministerul Finanțelor se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 25 iulie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae